

2) Έχει το άρθρο 19, σημείο 2, στοιχείο α', την έννοια ότι, εν πάση περιπτώσει, εφόσον το πλοίο που συνιστά τον τόπο εργασίας δεν εκτελεί δρομολόγια, αποκλειστικά ή κατά κύριο λόγο, στα χωρικά ύδατα του ίδιου πάντα κράτους, αλλά έχει τεθεί σε διεθνή κυκλοφορία, όπως, εν προκειμένω, ως πορθμείο της τακτικής γραμμής μεταξύ Γερμανίας και Φινλανδίας, δικαστήριο του συνήθους τόπου εργασίας είναι το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο του λιμένα νηολογήσεως του πλοίου, εντός του κράτους τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο;

3) Θεωρείται ο εργαζόμενος, ο οποίος εκτελεί την εργασία του αποκλειστικά επί ορισμένου τεθέντος σε διεθνή κυκλοφορία πλοίου, ως μη εκτελών συνήθως την εργασία του στο ίδιο πάντα κράτος, με συνέπεια να μην είναι εφαρμοστέο, για τον καθορισμό του αρμοδίου δικαστηρίου σε κράτος άλλο από εκείνο της κατοικίας του εργοδότη, το άρθρο 19, σημείο 2, στοιχείο α', αλλά το άρθρο 19, σημείο 2, στοιχείο β';

4) Έχει στην τελευταία περίπτωση το άρθρο 19, σημείο 2, στοιχείο β', την έννοια ότι ως επιχείρηση που προσέλαβε τον εργαζόμενο μπορεί να θεωρηθεί και γραφείο το οποίο διατηρεί, σε έναν από τους λιμένες τους οποίους προσεγγίζει τακτικά το πλοίο, όχι ο ίδιος ο εργοδότης, αλλά άλλη εταιρία, στην οποία ο εργοδότης έχει αναθέσει, βάσει συμβάσεως διαχειρίσεως, να διοργανώνει, ως operator (διαχειριστής), την οικονομική και τεχνική λειτουργία του πλοίου του και η οποία απασχολεί επιτόπου έναν crew manager (διαχειριστή πληρώματος), τα καθήκοντα του οποίου περιλαμβάνουν τον συντονισμό της απασχολήσεως του προσωπικού, εφόσον οι συμβάσεις εργασίας δεν καταρτίζονται μεν στο γραφείο αυτό, αλλά επί του πλοίου από τον πλοίαρχό του, πλην όμως στο γραφείο αυτό παραδίδονται προγράμματα εργασίας, παραλαμβάνονται πιστοποιητικά ανικανότητας προς εργασία και επιπλέον καταγγέλλονται οι συμβάσεις εργασίας από τον εκεί ασκούντα τα καθήκοντα του crew manager;

5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα:

α. Είναι δυνατόν ο αποκτών το πλοίο, τα μέλη του πληρώματος του οποίου πέτυχαν, δυνάμει του άρθρου 19, σημείο 2, στοιχείο β', να εναγάουν τον μέχρι τούδε εργοδότη τους ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου ευρίσκεται η επιχείρηση που τους προσέλαβε, να εναχθεί ενώπιον του ιδίου δικαστηρίου για τον λόγο και μόνον ότι οι απολυθέντες εργαζόμενοι ισχυρίζονται ότι ο εν λόγω αποκτών υποκαταστάθηκε, δυνάμει των σχετικών με τη μεταβίβαση εγκαταστάσεως διατάξεων του κατ' αυτούς εφαρμοστέου εθνικού δικαίου, στην εργασιακή τους σχέση;

β. Είναι δυνατόν, στην περίπτωση που η αγωγή ασκείται και κατά του κατονομασθέντος στο ερώτημα 4 «operator», ο οποίος προέβη στην καταγγελία, να εναχθεί τούτος ενώπιον του ιδίου δικαστηρίου με τον μέχρι τούδε εργοδότη;

(¹) ΕΕ L 12, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Nocera Inferiore (Ιταλία) στις 10 Σεπτεμβρίου 2007 — Lodato Gennaro & C. SpA κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

(Υπόθεση C-415/07)

(2007/C 283/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Nocera Inferiore

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lodato Gennaro & C. SpA

κατά

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS), SCCI

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το κοινοτικό δίκαιο, όπως προκύπτει από τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις ενισχύσεις στην απασχόληση, τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα και τον κανονισμό (ΕΚ) 2204/2002 (¹) της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2002, να ερμηνευθεί με την έννοια ότι, για να εξακριβώνεται αν υπήρξε αύξηση της απασχόλησης, η σύγκριση πρέπει να γίνεται μεταξύ του μέσου όρου των ΕΜΕ (ετήσιων μονάδων εργασίας) του προηγούμενου από την πρόσληψη έτους και του μέσου όρου των ΕΜΕ του επόμενου από την πρόσληψη έτους ή αντίθετα πρέπει να ερμηνευθεί με την έννοια ότι η σύγκριση πρέπει, ή έστω μπορεί, να γίνεται μεταξύ αφενός του μέσου όρου των ΕΜΕ του προηγούμενου από την πρόσληψη έτους και αφετέρου του συγκεκριμένου στοιχείου για τον ακριβή αριθμό των εργαζόμενων στην επιχείρηση κατά την ημέρα μόνο της πρόσληψης;

(¹) ΕΕ L 337, σ. 3.

Προσφυγή της 11ης Σεπτεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-416/07)

(2007/C 283/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ελένη Τσερέπα-Lacombe και F. Erlbacher)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία